

(4) Pe verticala centrului fundației, la limitele de separație ale straturilor elementare, se calculează eforturile unitare verticale datorate presiunii nete transmise la baza fundației:

$$\sigma_z = \alpha_0 p_{net} \quad (\text{H.2})$$

unde:

σ_z efort unitar vertical la adâncimea z

α_0 coeficient de distribuție al eforturilor verticale, în centrul fundației, pentru presiuni uniform distribuite, dat în tabelul H.3, în funcție de L/B și z/B

unde:

L latura mare a bazei fundației

B latura mică a bazei fundației

z adâncimea planului de separație al stratului elementar față de nivelul bazei fundației.

Tabelul H.3

z/B	Forma bazei fundației				
	Cerc	Dreptunghi			
		L/B			
		1	2	3	≥ 10
α_0					
0,0	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
0,2	0,95	0,96	0,96	0,98	0,98
0,4	0,76	0,80	0,87	0,88	0,88
0,6	0,55	0,61	0,73	0,75	0,75
0,8	0,39	0,45	0,53	0,63	0,64
1,0	0,29	0,34	0,48	0,53	0,55
1,2	0,22	0,26	0,39	0,44	0,48
1,4	0,17	0,20	0,32	0,38	0,42
1,6	0,13	0,16	0,27	0,32	0,37
2,0	0,09	0,11	0,19	0,24	0,31
3,0	0,04	0,05	0,10	0,13	0,21
4,0	0,02	0,03	0,06	0,08	0,16
5,0	0,02	0,02	0,04	0,05	0,13
6,0	0,01	0,02	0,03	0,04	0,10

(5) Zona activă în cuprinsul căreia se calculează tasarea straturilor se limitează la adâncimea z_0 sub baza fundației la care valoarea efortului unitar vertical σ_z devine mai mic sau egal cu 20% din presiunea geologică σ_{gz} la adâncimea respectivă:

$$\sigma_z \leq 0,2 \sigma_{gz} \quad (\text{H.3})$$

(5.1) În situația în care limita inferioară a zonei active se află în cuprinsul unui strat având modulul de deformație liniară mult mai redus decât al straturilor superioare, sau având $E_s \leq 5.000$ kPa, adâncimea z_0 se majorează prin includerea acestui strat, sau până la îndeplinirea condiției:

$$\sigma_z \leq 0,1 \sigma_{gz} \quad (\text{H.4})$$

(5.2) În cazul în care în cuprinsul zonei active apare un strat practic incompresibil ($E_s > 100.000$ kPa) și există siguranța că în cuprinsul acestuia, până la adâncimea corespunzătoare atingerii